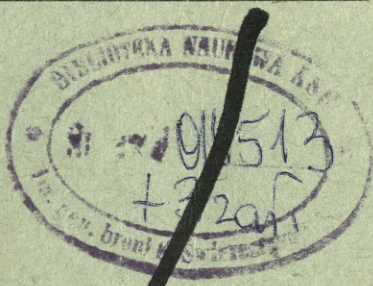

A 1 2 3 4 5 6 M 8 9 10 11 12 13 14 15 B 17 18 19

AKADEMIA SZTABU GENERALNEGO
IM. GENERAŁA BRONI KAROLA ŚWIERCZEWSKIEGO

~~DO UŻYTKU
SŁUŻBOWEGO~~

~~TAJNE~~

Egz. Nr. 24

ZESZYT TAKTYCZNY
8(53)

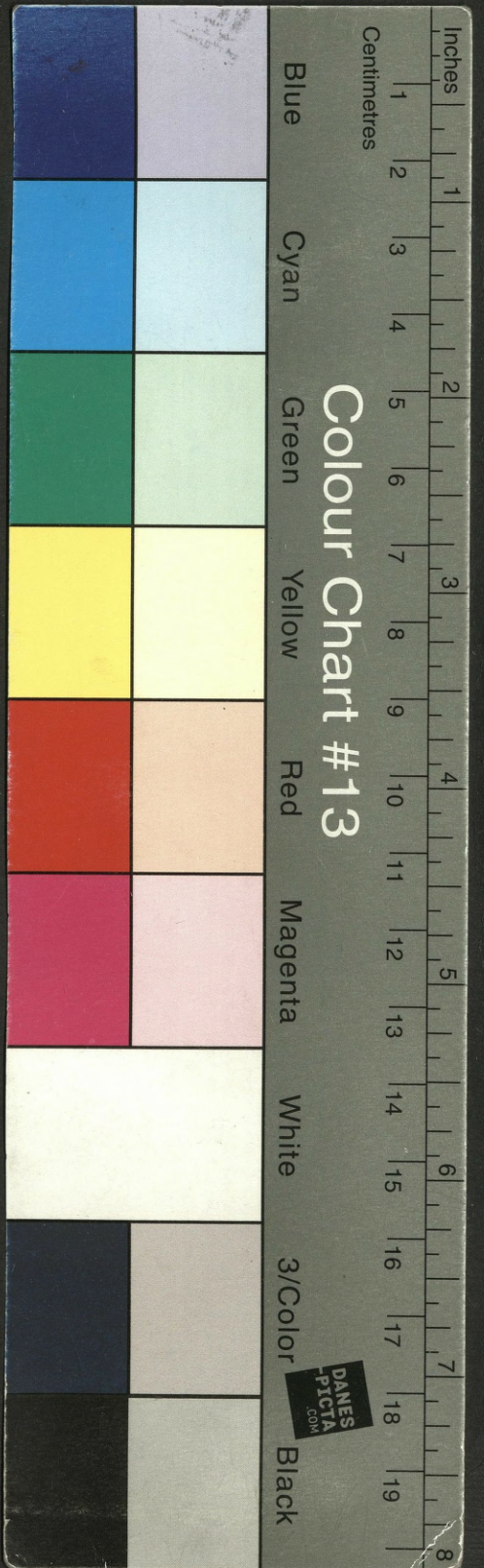

~~039814~~

WARSZAWA

BIBLIOTEKA NAUKOWA ASG WP
1970 Archiwum Działu Zbiór w Specjalnych

Nr ewid. 039814

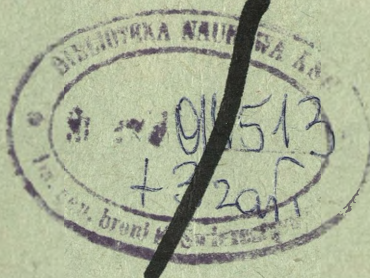

Blue
Cyan
Green
Yellow
Red
Magenta
White
3/Color
Black

Colour Chart #13

AKADEMIA SZTABU GENERALNEGO
IM. GENERALA BRONI KAROLA SWIERCZEWSKIEGO

~~DO UŻYTKU
SŁUŻBOWEGO~~

~~TAJNE~~

Egz. Nr. 24

ZESZYT TAKTYCZNY

8(53)

~~029814~~

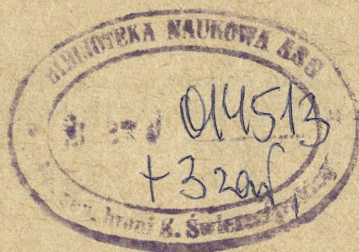
W A R S Z A W A

BIBLIOTEKA NAUKOWA ASG WP
1970 Archiwum Działu Zdzierżew Specjalnych

Nr ewid.

~~029814~~
039814

AKADEMIA SZTABU GENERALNEGO
IM. GENERAŁA BRONI KAROLA ŚWIERCZEWSKIEGO

DO UŻYTKU
SŁUŻBOWEGO

TAJNE

Egz. Nr...24

ZESZYT TAKTYCZNY

8(53)

Znot

*Przeł. Wt
1265703*

BIBLIOTEKA NAUKOWA ASG WP
Archiwum Dział Złotoryi Specjalnych
Ewid. 139814

WARSZAWA

1970

Materiały do niniejszego Zeszytu opracowali: do części pierwszej — kpt. Aleksander KAPŁOŃSKI; do części drugiej: ppłk dypl. Jerzy WÓJCIK (główny autor ćwiczenia) i ppłk dypl. Marian LASZCZYK.

Handwritten in red ink:
Kopie
z
Kopie

Handwritten in red ink:
Kopie

Vertical mark:
!

SPIS TREŚCI

Str.

Część pierwsza: Organizacja rozpoznania artyleryjskiego w natarciu pułku zmechanizowanego z marszu z rejonu wyjściowego położonego w głębi (Rozwiązanie zadania zamieszczonego w Zeszytach Taktycznym nr 3/48, 1970 r.)	5
Propozycje szefa rozpoznania PGA-2	5
1. Przegrupowanie pododdziałów rozpoznania artyleryjskiego	5
2. Podział środków rozpoznania artyleryjskiego	6
3. Zarządzenia wstępne dotyczące przegrupowania pododdziałów rozpoznania artyleryjskiego	7
4. Ocena nieprzyjaciela z punktu widzenia potrzeb prowadzenia ognia przez artylerię	8
5. Ocena posiadanych sił i środków rozpoznania	9
6. Zarządzenie rozpoznania	10
Część druga: Użycie artylerii w celu zabezpieczenia działań oddziału wydzielonego w natarciu pz	14
Ogólne zasady użycia oddziału wydzielonego w natarciu pz oraz zabezpieczenie jego działań przez artylerię	14
1. Rola i zadania oddziału wydzielonego	14
2. Warunki organizacji oraz możliwy skład oddziału wydzielonego pułku w natarciu	15
3. Ogólne zasady działań oddziału wydzielonego	16
4. Użycie artylerii w celu zabezpieczenia działań oddziału wydzielonego pz (pcz)	17
Założenie ogólne do tematu: „Użycie artylerii w celu zabezpieczenia działań oddziału wydzielonego w natarciu pz”	21

Załączniki:

Do części pierwszej:

a) Szkic nr 1 — Plan rozpoznania artylerii 2 pz;

Do części drugiej:

a) Organizacja pododdziałów artylerii przyjęta w ćwiczeniu;

b) Szkic nr 1 — Położenie wojsk własnych i wiadomości o nplu z godz. 14.00 3.9.

Część pierwsza

ORGANIZACJA ROZPOZNANIA ARTYLERYJSKIEGO W NATARCIU PUŁKU ZMECHANIZOWANEGO Z MARSZU Z REJONU WYJŚCIOWEGO POŁOŻONEGO W GŁĘBI

(Rozwiązanie zadania zamieszczonego w „Zeszytach Taktycznym”
Nr 3/48, 1970 r.)

Mapy 1 : 50 000 N-33-10-A, B, C, D; 11-A, B, C, D;
12-A, B, C, D; 22-A, B; 23-A, B; 24-A, B.

PROPOZYCJE SZEFA ROZPOZNANIA PGA-2

1. Przegrupowanie pododdziałów rozpoznania artyleryjskiego

Z oceny sytuacji na kierunku planowanego wejścia 2 pz do walki wynika, że sytuacja stabilizuje się i do godzin wieczornych nie należy się spodziewać żadnych radykalnych zmian w położeniu wojsk na rubieży ich styczności z nieprzyjacielem.

Do godziny 21.00 10.06 na rubież rozwinięcia należy przegrupować:

- baterię dowodzenia 6 pa — w całości;
- pluton rozpoznania dźwiękowego;
- dwa plutony topograficzno-rozpoznawcze dywizjonów;
- sześć drużyn rozpoznawczych baterii;
- pluton dowodzenia pułkowej bh;
- trzy artyleryjskie grupy rozpoznawcze do wyboru SO (po jednej grupie z dywizjonów i pułkowej baterii haubic).

a) Pododdziały rozpoznania wzrokowego i topograficznego

Biorąc pod uwagę konieczność rozpoznania rejonów punktów obserwacyjnych przed zapadnięciem zmroku, a zajęcie ich w nocy, pododdziały rozpoznania wzrokowego i topograficznego powinny osiągnąć te rejonu najpóźniej do godziny 20.30, aby mieć około 20—30 min. czasu na ich rozpoznanie. Jest to konieczne i z tego względu, że teren w rejonach przyszłych punktów obserwacyjnych jest równinny.

Mając na uwadze to, że środki ogniowe nieprzyjaciela znajdują się w zasięgu rozpoznania wzrokowego dopiero około 3.30 11.06, czas nocny celowo jest wykorzystać do:

- wykonania prac topograficznych;
- przejęcia danych rozpoznania od wojsk będących w bezpośredniej styczności z przeciwnikiem;
- wykonania niezbędnych prac saperskich;
- wykonania prac związanych z planowaniem ogniowym.

Odległość do rubieży punktów obserwacyjnych wynosi 38 km. Na przemarsz przy tempie 20 km/godz. potrzeba około 2 godz., na rozpoznanie rubieży punktów obserwacyjnych — 30 min. i na zajęcie PO — 20—30 min. Razem potrzeba więc ok. 3 godzin. Aby osiągnąć gotowość do rozpoznania w nowym rejonie o godz. 21.00, należy rozpocząć marsz najpóźniej o 18.00. Pluton dowodzenia 2 bh włączyć do kolumny w rejonie PRZYDZIAŁKI (5594).

b) Pluton rozpoznania dźwiękowego

Pluton ten celowo jest przegrupować wspólnie z plutonami rozpoznania wzrokowego.

Odległość do rubieży rozwinięcia wynosi 40 km. Na przemarsz przy tempie 20 km/godz. potrzeba 2 godzin, na rozpoznanie rubieży rozwinięcia plutonu — około 60 min. (teren odkryty), na rozwinięcie plutonu (przy wykorzystaniu łączności przewodowej w nocy i przy dowiązaniu placówek sposobem pobieżnym) — 4 godzin. Z wyliczeń tych wynika, że pluton rozpoznania dźwiękowego osiągnie gotowość do rozpoznania (przy dowiązaniu placówek sposobem pobieżnym) za około 7 godzin, tj. o 1.00 11.06.

Przegrupowanie należy wykonać po drodze marszu nr 1 całością kolumny pod dowództwem dowódcy baterii dowodzenia 6 pa. Kolumnę ubezpieczać własnymi siłami. Łączność rzutów dowodzenia do czasu przegrupowania pozostałych sił artylerii utrzymywać poprzez węzeł łączności 9 pz.

2. Podział środków rozpoznania artyleryjskiego

Jak wynika z otrzymanych wytycznych, z przydzielonych dywizjonów zostanie utworzona pułkowa grupa artylerii, która powinna dysponować odpowiednimi środkami rozpoznania artyleryjskiego (głównie do rozpoznania środków napadu jądrowego oraz artylerii i moździerzy nieprzyjaciela). W tym celu do dyspozycji PGA-2 celowe jest przydzielenie plutonu rozpoznania dźwiękowego.

Sześć przydzielonych śmigłowców należy wykorzystać do:

- rozpoznania dodatkowego przed rozpoczęciem ogniowego przygotowania natarcia;
- rozpoznania dodatkowych celów i kontroli maskowania własnego ugrupowania;
- rozpoznania w toku walki.

W związku z tym proponuję następujące wykorzystanie śmigłowców:

- 2 wyloty w okresie poprzedzającym ogniowe przygotowanie natarcia;
- 1 wylot z chwilą rozpoczęcia natarcia;
- 3 wyloty w czasie walki w głębi obrony nieprzyjaciela.

3. Zarządzenia wstępne dotyczące przegrupowania pododdziałów rozpoznania artyleryjskiego

a) Dla dowódcy baterii dowodzenia 6 pa

Z rejonu ześrodkowania, jako dowódca rzutów dowodzenia, doprowadzić do rejonu rozwinięcia kolumnę w składzie: bateria dowodzenia 6 pa, plutony topograficzno-rozpoznawcze i artyleryjskie grupy rozpoznawcze dywizjonów 1 i 2 oraz pluton dowodzenia i artyleryjską grupę rozpoznawczą 2 bh 2 pz, którą należy włączyć do kolumny w rejonie PRZYDZIAŁKI (5594). Początek marszu o godzinie 18.00 10.06.

Droga marszu: BRZEZIE (5497), PLESZEW (5591), KOWALEW (5488), SOŚNICZKA (4981), GREBÓW (4673). Rejon stanowiska dowódczo-obszerwacyjnego: wzgórze 141,5 (4671).

Zorganizować ubezpieczenie kolumny. Łączność z 6 pa utrzymywać poprzez węzeł łączności 9 pz rozwinięty w rejonie zach. NOWA WIEŚ (4676).

b) Dla dowódców 1 i 2 dywizjonu

Włączyć plutony topograficzno-rozpoznawcze i artyleryjskie grupy rozpoznawcze w skład kolumny rzutów dowodzenia i na czas przegrupowania podporządkować je dowódcy baterii dowodzenia 6 pa.

Początek marszu z dotychczasowego rejonu rozmieszczenia baterii dowodzenia o godz. 18.00 10.06. Po osiągnięciu nakazanej rubieży rozwinąć plutony topograficzno-rozpoznawcze w rejonach: 1/6 pa — wzgórze 149,0 (4271), zach. ROZDRAŻEW (4272), wył. wzgórze 158,7 (4071); 2/6 pa — wg wytycznych dowódcy baterii dowodzenia 6 pa, a następnie rozpoznać, dowiązać i zorganizować wprowadzenie rzutów ognio-
wych na SO:

— 1/6 pa: wzgórze 150,2 (4474), wzgórze 148,7 (4376), wył. NOWA WIEŚ (4676);

— 2/6 pa: wył. GREBÓW (4673), wył. ORLA (4772), wył. CEGIELNIA (4774).

c) Dla dowódcy plutonu rozpoznania dźwiękowego

Włączyć pluton do kolumny rzutów dowodzenia i podporządkować go dowódcy baterii dowodzenia 6 pa. Pluton rozwinąć na rubieży: GREBÓW (4673), płd. ROZDRAŻEW (4272), skrzyżowanie dróg (4072) lub na rubieży: skrzyżowanie dróg (4273), wzgórze 155,2 (4074), płn. DĄBROWA (3873).

d) Dla dowódcy 2 bh 2 pz poprzez szefa artylerii 2 pz

Włączyć pluton dowodzenia i artyleryjską grupę rozpoznawczą do kolumny rzutów dowodzenia o godz. 18.20 w rejonie PRZYDZIAŁKI (5594). Po osiągnięciu rejonu rozwinięcia zająć punkt obserwacyjny w rejonie płd. HENRYKÓW (3971), po uprzednim uzgodnieniu z dowódcą 3/9 pz.

4. Ocena nieprzyjaciela z punktu widzenia potrzeb prowadzenia ognia przez artylerię

Na kierunku wejścia do walki 2 pz przechodzą do działań obronnych częściowo rozbite pododdziały 19 BZ (7 DZ) nieprzyjaciela w sile około pięciu kompanii wzmocnionych czołgami. 19 BZ jest prawdopodobnie ugrupowana w jeden rzut. Ruch kolumn czołgów w rejonie płd. GOŚCIEJEW (4262) pozwala przypuszczać, że są to pododdziały 194 bcz, z których został odtworzony odwód 19 BZ w sile około 2 kcz. Wykrycie radiostacji i stacji radiolokacyjnych w rejonie m. GOŚCIEJEW (4262) sugeruje, że znajduje się tam stanowisko dowodzenia 19 BZ.

W pasie natarcia 2 pz wykryto jedną baterię 155 mm hb npla, jedną baterię 175 mm armat rozmieszczoną w dwóch rejonach oraz pluton moździerzy 120 mm. Grupujące się w rejonie BASZKÓW (3058), ZDUNY (2764), DZIERŻANÓW (3362) samochody specjalne i wyrzutnie należą prawdopodobnie do dywizjonu „Honest John”, który mimo że nie znajduje się w pasie natarcia 2 pz, może oddziaływać na podchodzące kolumny od rubieży: DOBRZYCA (5179), LIGOTA (4385).

W rejonie KONARY (2742), ROGOŻEWO (3049), DŁOŃ (3043) grupujące się oddziały pancerne i zmechanizowane nieprzyjaciela tworzyć będą prawdopodobnie odwód 7 DZ, który, jak wynika z oceny terenu, może być użyty na kierunku działania 2 pz. Przepuszczalny kierunek działania odwodu: KOBYLIN (3454), KROMOLICE (4058), GOŚCIEJEW (4262). Odwód ten może też być użyty do obsadzenia rubieży obronnej rozbudowywanej na zach. brzegu rzek ORLA i RDEĆA.

Na podstawie dotychczas posiadanych informacji oraz organizacji wojsk nieprzyjaciela przed frontem natarcia 2 pz znajduje się prawdopodobnie następująca liczba pododdziałów i środków ogniowych (po uwzględnieniu strat):

W pasie natarcia pułku na głębokość ugrupowania bpz npla							W pasie natarcia pułku na głębokość ugrupowania BZ npla					
Czołowe plutonowe punkty oporu batalionów	Punkty oporu drugiego rzutu batalionów	Plutonj moździerzy 120 mm	Wyrzutnie pocisków ppanc SS i Cobra	Samobieżne działa ppanc 90 mm	Baterie haubic 155 mm	Stanowiska dowodzenia batalionów	kcz (plcz)	Punkty obserwacyjne artylerii	Stanowisko dowodzenia brgady	Baterie haubic 155 mm	Baterie haubic 203,2 mm	Baterie armat 175 mm
10	5	2	9	14	2	2	2	4	1	—	1	2
Z tego dotychczas rozpoznano												
9	1	1	3	7	1	—	2	—	1	—	—	1
Należy dodatkowo rozpoznać												
1	4	1	6	7	1	2	—	4	—	—	1	1

Jak wynika z zeznań jeńców i posiadanych informacji, straty nieprzyjaciela mogą się kształtować następująco: 7 DZ — około 45%, 19 BZ — około 50%.

Wnioski:

1. 19 BZ npla ugrupowana jest w jeden rzut; w godzinach wieczornych może ona odtworzyć odwód w sile dwóch kcz.
2. Należy się liczyć z możliwością oddziaływania dywizjonu „Honest John” na kolumny pułku w czasie podchodzenia do rubieży rozwinięcia.
3. Wykryte artyleria i moździerze npla stanowią tylko około 50% ogólnej liczby środków ogniowych, jaką nieprzyjaciel dysponuje. Istnieje również możliwość wspierania przez część baterii 7 pam walczącej 20 BZ.
4. Brak danych o punktach oporu drugiego rzutu 19 BZ, odwodach batalionów i rozmieszczeniu kppanc 19 BZ.
5. W związku z powyższym główny wysiłek rozpoznania należy skupić na:
 - wykryciu i udokładnieniu rozmieszczenia artylerii i środków ppanc npla;
 - udokładnieniu rozmieszczenia punktów oporu na przednim skraju obrony;
 - wykryciu punktów oporu znajdujących się w głębi obrony oraz punktów obserwacyjnych artylerii;
 - potwierdzeniu rozmieszczenia odwodu 19 BZ.

5. Ocena posiadanych sił i środków rozpoznania

Artyleria 2 pz dysponuje następującymi siłami i środkami rozpoznania:

- dwoma drużynami rozpoznawczymi ze składu plutonów topograficzno-rozpoznawczych 1 i 2 dywizjonu;
- sześcioma drużynami rozpoznawczymi baterii wyżej wymienionych dywizjonów;
- drużyną rozpoznawczą z plutonu dowodzenia pułkowej bh.

Razem wynosi to dziewięć drużyn rozpoznawczych wyposażonych w sprzęt pozwalający prowadzić rozpoznanie na głębokość do 5 km. Jednak specyficzne warunki tego terenu pozwalają prowadzić rozpoznanie tylko na głębokość do trzech kilometrów, to jest na głębokość ugrupowania batalionów pierwszego rzutu nieprzyjaciela.

Za pomocą tych środków można:

- udokładnić rozmieszczenie punktów oporu na przednim skraju obrony npla;
- ustalić rozmieszczenie punktów oporu w głębi obrony;
- określić współrzędne środków ogniowych npla na głębokość do trzech kilometrów;

- wykryć SO moździerzy nieprzyjaciela;
- kierować ogniem własnej artylerii na głębokość 3 km.

Pluton rozpoznania dźwiękowego rozwinięty na rubieży GREBÓW (4673), płd. ROZDRAŻEW (4272) będzie miał możliwość prowadzenia rozpoznania na głębokość do 10 km. Na tej głębokości będzie się znajdować artyleria brygady i moździerze batalionów, natomiast wykrycie artylerii dywizyjnej będzie możliwe tylko w sprzyjających warunkach.

Śmigłowce rozpoznania artyleryjskiego użyte z rubieży GREBÓW (4673), ROZDRAŻEW (4272) umożliwiają obserwację ugrupowania przeciwnika w głąb przy dobrej widoczności do rubieży: GOŚCIEJEW (4262), WIELOWIEŚ (3962), ROMANÓW (3562). Pozwała to na potwierdzenie rozmieszczenia odwodu 19 BZ oraz wykrycie (udokładnienie) artylerii i innych celów.

Rozwinięta w rejonie wzgórza 152,5 (4275) stacja radiolokacyjna SNAR-2 ma możliwości wykrywania ruchomych celów, jak: czołgi, transportery i samochody na głębokość do 16 km, jednak ukształtowanie terenu znacznie ograniczy ten zasięg (przypuszczalnie do 10 km) do rubieży SKAŁÓW (4464), BENICE (3864). Za pomocą stacji SNAR-2 można będzie wykryć z awansu kontratak npla wykonywany odwodem 19 BZ.

Rzuty dowodzenia 2/2 ABAA rozwinięte w rejonie TRZEMESZNO (4373) w dotychczasowych walkach poniosły znaczne straty sięgające 60% stanu osobowego.

Wnioski:

1. Możliwości rozpoznania artyleryjskiego w znacznym stopniu są ograniczone niekorzystnymi warunkami terenowymi.
2. Posiadane siły i środki nie w pełni zaspokajają potrzeby z zakresu rozpoznania prowadzonego na korzyść artylerii 2 pz. Dlatego też należy zapewnić dopływ informacji z innych źródeł.

Szef rozpoznania PGA-2 po nawiązaniu kontaktu z szefem rozpoznania 2 pz, wydaniu wstępnych zarządzeń oraz ocenie nieprzyjaciela i własnych środków rozpoznania udał się o godz. 18.30 do szefa artylerii 9 pz (9 pz znajduje się w styczności z nieprzyjacielem) oraz do dowódcy 2/2 ABAA w celu nawiązania kontaktu oraz uzgodnienia współdziałania z dowódcą SNAR-2. Po uzyskaniu dodatkowych informacji i zebraniu wstępnych danych z rekonesansu rubieży rozwinięcia rzutów dowodzenia przystąpił do uzupełnienia planu rozpoznania (załącznik nr 1 do części pierwszej), po czym o godz. 21.00 przekazał podległym pododdziałom zarządzenia rozpoznania.

6. Zarządzenia rozpoznania

1. Na kierunku wejścia do walki 2 pz przechodzą do obrony pododdziały 19 BZ w sile około pięciu kompanii, wzmocnione czołgami i ugrupowane w jeden rzut (z możliwością odtworzenia odwodu w sile około dwóch kez). W dotychczasowych działaniach obie strony stosują taktyczne środki napadu jądrowego, broń chemiczną i napalm.

Dotychczas wykryto artylerię nieprzyjaciela na stanowiskach ogniowych w rejonach: KANIEW (4366), USTKÓW (4066) — kalibru 155 mm, płd. BENICE (3864) — kalibru 175 mm. Moździerz wykryto w rejonie zach. CZARNY SAD (4369). Dywizjon „Honest John” rozmieszczony jest prawdopodobnie w rejonie: BASZKÓW (3058), ZDUNY (2764), DZIERŻANÓW (3362).

2. Główny wysiłek rozpoznania artyleria 2 pz skupia na kierunkach:
— GRĘBÓW (4673), GOŚCIEJEW (4262);
— ROZDRAŻEW (4272), BENICE (3864).

3. Szef artylerii 2 pz rozkazał:

- a) 1 dywizjon 6 pa — prowadzić rozpoznanie w pasie:

— granica prawa: GRĘBÓW (4673), DEBIOGÓRA (4367);
— granica lewa: płd. ROZDRAŻEW (4272), BOŻACIN (3668).
Rejony szczególnej uwagi (RSU): nr 3 — sad (4270), nr 5 — DZIELICE (4070).

Zadania rozpoznania:

- udokładnić położenie czołowych punktów oporu w rejonie DZIELICE (4070), las (4270), wsch. CZARNY SAD (4369);
- rozpoznać punkty oporu na wschód od drogi WOLENICE (4068), CZARNY SAD (4369);
- potwierdzić rozmieszczenie moździerzy nieprzyjaciela, szczególnie w RSU-5;
- śledzić ruch kolumn na kierunku: USTKÓW (4066), WOLENICE (4068).

- b) 2 dywizjon 6 pa — prowadzić rozpoznanie w pasie:

— granica prawa: ORLA (4772), STANIEW (4767);
— granica lewa: GRĘBÓW (4673), las (4268).
Rejony szczególnej uwagi: nr 1 — płd. KOŻMIN (4668); nr 2 — LIPOWIEC (4469).

Zadania rozpoznania:

- udokładnić i rozpoznać rozmieszczenie środków ogniowych, a szczególnie środków przeciwpancernych i czołgów w rejonie LIPOWIEC (4469), CZARNY SAD (4369);
- potwierdzić rozmieszczenie plutonu moździerzy zach. CZARNY SAD (4369);
- wykryć rozmieszczenie punktów obserwacyjnych artylerii nieprzyjaciela, prawdopodobnie w rejonie wsch. CZARNY SAD (4369);
- śledzić działalność nieprzyjaciela w RSU nr 1;
- śledzić ruch kolumn po drodze KOŻMIN (4668), KANIEW (4366).

- c) Pluton dowodzenia 2 bh — prowadzić rozpoznanie w pasie:

— granica prawa: płn. DĄBROWA (3873), płd. DZIELICE (4070);
— granica lewa: KOBIERNO (3671), KOPIECZKI (3567).

Rejon szczególnej uwagi: nr 7 — BRZOZA (3770).

Zadania rozpoznania:

- wykryć i umiejscowić rozmieszczenie środków ogniowych npla w punkcie oporu BRZOZA (3770), a szczególnie środków przeciwpancernych;
- rozpoznać rozmieszczenie punktów oporu drugiego rzutu batalionu prawdopodobnie w rejonie wzgórza 144,1 (3868);
- śledzić ruch kolumn po drodze KROTOSZYN (3268), BRZOZA (3770).

d) Pluton rozpoznania dźwiękowego — prowadzić rozpoznanie w pasie:

- granica prawa: GREBÓW (4673), GOŚCIEJEW (4262);
- granica lewa: płd. ROZDRAŻEW (4272), LUTOGNI EW (3464).

Rejony szczególnej uwagi: nr 4 — płd. KANIEW (4366), USTKÓW (4066); nr 6 — płd. BENICE (3864).

Zadania rozpoznania:

- potwierdzić rozmieszczenie haubic 155 mm w RSU nr 4;
- rozpoznać artylerię kalibru 175 mm i 203,2 mm rozmieszczoną prawdopodobnie w RSU nr 6;
- śledzić nie wykrytą baterię 155 mm i pluton moździerzy 120 mm.

e) Pluton rozpoznawczy baterii dowodzenia 6 pa — prowadzić rozpoznanie na kierunku: LIPOWIEC (4469), KANIEW (4366).

Rejon szczególnej uwagi: nr 8 — KANIEW (4366).

Zadania rozpoznania:

- rozpoznać punkt oporu LIPOWIEC (4469);
- ustalić rozmieszczenie pododdziałów drugiego rzutu batalionu, prawdopodobnie w rejonie zach. CZARNY SAD (4369);
- śledzić ruch kolumn przechodzących przez węzeł drogowy w RSU-8.

f) Pluton topograficzny:

- do godziny 1.00 11.06 — dowiązać placówki rozpoznania dźwiękowego;
- od godz. 3.00 do 5.00 — sprawdzić dowiązanie miejsc dział kierunkowych baterii w kolejności: 1/6 pa, 2/6 pa.

4. Zakończenie prac topogeodezyjnych wraz ze sprawdzeniem — do godz. 5.00 11.06.

5. Numeracja celów:

- pluton rozpoznawczy baterii dowodzenia 6 pa — 100—110;
- 2/6 pa — 111—130;
- 1/6 pa — 131—150;
- 2 bh — 151—160;
- plrd — 1001—1005.

6. Meldunki przedstawiać:
 - po osiągnięciu gotowości do rozpoznania;
 - po wykryciu artylerii, moździerzy i kontrataku npla — natychmiast;
 - okresowe — co godzinę.
7. Komunikaty meteorologiczne nadawane będą przez stację meteorologiczną artylerii 6 DZ z rejonu CEGIELNIA (4774) od godziny 2.00 11.06 co 2 godziny.

Uwaga: Zadania dla pododdziałów oraz dane zawarte w punktach 3 do 7 mogą być przekazane każdemu wykonawcy oddzielnie. Celowo jest, jeśli czas i warunki na to pozwalają, stawiać zadania każdemu dowódcy na jego stanowisku dowódczo-obszernym.

Załącznik — Plan rozpoznania artylerii 2 pz.

Część druga

UŻYCIE ARTYLERII W CELU ZABEZPIECZENIA DZIAŁAŃ ODDZIAŁU WYDZIELONEGO W NATARCIU pz

OGÓLNE ZASADY UŻYCIA ODDZIAŁU WYDZIELONEGO W NATARCIU pz ORAZ ZABEZPIECZENIE JEGO DZIAŁAŃ PRZEZ ARTYLERIĘ

1. Rola i zadania oddziału wydzielonego

Wymagania współczesnego pola walki spowodowały ogromny wzrost roli i znaczenia oddziałów wydzielonych jako elementów ugrupowania marszowego i bojowego związków taktycznych (oddziałów) w natarciu. Manewrowy charakter działań, dynamizm, szybkość, duży rozmach przestrzenny i złożoność sytuacji powstałej w wyniku uderzeń broni masowego rażenia wyznaczają oddziałom wydzielonym szczególną rolę i zadania.

Rola oddziału wydzielonego zarówno w marszu, jak i działaniach zaczepnych polega głównie na uprzedzeniu przeciwnika w opanowaniu lub obsadzeniu taktycznie ważnej rubieży lub rejonu (obiektu) i zapewnieniu siłom głównym związku taktycznego (oddziału) dogodnych warunków wejścia do walki, rozwinięcia natarcia w szybkim tempie i wyjścia na skrzydła i tyły określonego zgrupowania nieprzyjaciela.

Zadania oddziału wydzielonego są uzależnione każdorazowo od zaistniałej sytuacji bojowej wojsk i mogą być następujące:

- a) W marszu w przewidywaniu boju spotkaniowego oraz oddziaływania nieprzyjaciela na kolumny przy pomocy grup dywersyjnych, desantów powietrznych, sił działających w rozproszeniu itp.:
 - uchwycenie i utrzymanie newralgicznych punktów na drogach marszu dogodnych do organizacji zasadzek i przeciwdziałań utrudniających marsz siłom głównym związku taktycznego (oddziału);
 - uprzedzenie nieprzyjaciela w opanowaniu i utrzymaniu dogodnej rubieży do stoczenia boju spotkaniowego;
 - umożliwienie siłom głównym rozwinięcia i wejścia do walki poprzez aktywne działania od czoła lub manewr na skrzydła i tyły przeciwnika.
- b) W natarciu:
 - osłona rozwinięcia i wejścia do walki sił głównych związku taktycznego (oddziału) poprzez opanowanie i utrzymanie dogodnej rubieży terenowej;

- uchwycenie przepraw na przeszkodach wodnych, węzłów dróg i taktycznie ważnych rejonów lub obiektów umożliwiających ciągłość działań zaczepnych;
- jak najszybsze wyjście na skrzydła i tyły odchodzącego nieprzyjaciela i uniemożliwienie mu organizacji obrony na kolejnych rubieżach;
- uchwycenie i utrzymanie rubieży i obiektów zapewniających zamknięcie pierścienia okrążenia określonego zgrupowania nieprzyjaciela oraz wzbronienie wycofania się siłom zagrożonym okrążeniem;
- zniszczenie środków napadu jądrowego nieprzyjaciela, opanowanie jego składów, baz elaboracji, portów oraz lotnisk. Wykonywanie tych zadań może być poprzedzone i powiązane z działaniem desantów powietrznych i morskich oraz zgrupowań partyzanckich.

Treść zadań bojowych oddziałów wydzielonych określa charakter i sposób ich działania oraz konieczność zachowania sił i środków dla osiągnięcia zasadniczego celu. Dlatego też OW działając w ugrupowaniu przeciwnika musi unikać walki z przeważającymi jego siłami, angażując się w pełni tylko w walkę mającą na celu wykonanie głównego zadania. Ponadto działania OW powinny cechować: szybkie tempo, samodzielność i wysoka manewrowość.

2. Warunki organizacji i możliwy skład OW pułku w natarciu

Pułk zmechanizowany (pcz) będzie zazwyczaj organizował i wysyłał oddział wydzielony w wypadkach, gdy:

- wysłanie OW przez dywizję jest niemożliwe lub niekorzystne ze względu na czas, sytuację powstałą po uderzeniach BMR lub warunki terenowe, w których większe szanse wykonania zadania mają OW organizowane ze składu pułków pierwszego rzutu dywizji;
- wysłanie OW jest sprawą nie cierpiącą zwłoki, a dowódca dywizji nie dysponuje w danym czasie wolnymi siłami;
- pułki działają na oddzielnych kierunkach i w znacznej odległości od siebie.

Wydzielenie i zorganizowanie oddziału wydzielonego przez pz (pcz) może nastąpić w okresie organizacji natarcia lub też podczas jego prowadzenia. Wczesniejsze zorganizowanie OW jako elementu ugrupowania bojowego ma szereg stron dodatnich, a mianowicie: stwarza lepsze warunki przygotowania pododdziału do wykonania zadania, umożliwia uniknięcie niezbędnych przegrupowań w toku walki i formowanie OW w trudnych warunkach wynikających z szybkiego rozwoju walki.

Z uwagi na konieczność samodzielnego działania w warunkach przejściowej izolacji od sił głównych oddziały wydzielone powinny dysponować dużą siłą ognia i posiadać w swoim składzie pododdziały rodzajów wojsk potrzebne do wykonania zadania. Tak więc oprócz czołgów

i piechoty na transporterach opancerzonych w skład OW powinny wchodzić pododdziały artylerii do ognia pośredniego, przeciwpancernej, przeciwlotniczej, moździerzy, pododdziały saperów, wojsk chemicznych oraz urządzenia techniczno-remontowe, medyczne i zaopatrywania.

Skład OW pułku określa dowódca pułku zależnie od charakteru zadania bojowego, ważności kierunku jego działania, możliwości bojowych nieprzyjaciela, przewidywanego tempa natarcia sił głównych oraz posiadanych sił i środków. Czynniki te powodują, że oddział wydzielony pz (pcz) może być w sile od wzmocnionej kompanii piechoty (czołgów) do batalionu piechoty (czołgów). Przykładowe wzmocnienie OW pułku w sile bp może być następujące:

- do dwóch kompanii czołgów;
- do dywizjonu artylerii do ognia pośredniego;
- do baterii artylerii przeciwpancernej;
- 1—2 baterie artylerii przeciwlotniczej;
- do kompanii saperów;
- ok. plutonu rozpoznawczego z krozp. pułku oraz drużyna rozpoznania skażeń.

W wypadku przewidywanego forsowania przeszkody wodnej OW należy wzmocnić środkami przeprawowymi oraz czołgami pływającymi.

3. Ogólne zasady działań oddziału wydzielonego

Oddział wydzielony wprowadza się do działań w momencie zaistnienia po temu najdogodniejszych warunków, a zwłaszcza w okresie dostatecznego osłabienia sił naziemnych i powietrznych nieprzyjaciela na danym kierunku. Nie można dopuścić do tego, by oddział wydzielony zużywał swoje siły na łamanie oporu nieprzyjaciela na rubieży wejścia do walki. Dlatego też wprowadza się go w lukę wytworzoną w ugrupowaniu bojowym przeciwnika lub na kierunku jego najslabszego oporu. W warunkach stosowania BMR z zasady oddział wydzielony wprowadza się na kierunek wykonanych uderzeń jądrowych. W każdym wypadku wprowadzenie OW do walki dowódca pułku zabezpiecza całością sił i środków, jakie w danym okresie walki może do tego celu wydzielić.

Batalion drugiego rzutu pułku działający jako OW wchodzi do walki zazwyczaj w szyku przedbojowym i wykorzystując ukształtowanie terenu obchodzi punkty oporu nieprzyjaciela, unika angażowania sił w walkę, dążąc do jak najszybszego opanowania nakazanego obiektu lub rubieży.

Ugrupowanie batalionu podczas działania w głębi obrony nieprzyjaciela będzie w zasadzie odpowiadać ugrupowaniu marszowemu w przewidywaniu boju spotkaniowego. Na czole i skrzydłach OW powinny znajdować się jego elementy rozpoznawcze i ubezpieczenia.

Walkę prowadzoną przez oddział wydzielony cechuje duża manewrowość i zmienność sytuacji. Ubezpieczenie czołowe po napotkaniu nieprzyjaciela na osi marszu wiąże jego siły umożliwiając siłom głów-

nym OW wyjście na inną równoległą drogę. W razie niemożliwości obejścia punktów oporu nieprzyjaciela dowódca OW powinien uderzyć maksymalnymi siłami na wybrany odcinek, przełamać obronę przeciwnika i osłaniając się częścią sił rozwijać działanie w kierunku celu natarcia. Zawsze jednak należy dążyć do zachowania dostatecznej ilości sił niezbędnych do opanowania i utrzymania nakazanej rubieży (obiektu).

Jeżeli nieprzyjaciel uprzedził oddział wydzielony w uchwyceniu nakazanej do opanowania rubieży (obiektu), to należy dążyć do opanowania jej uderzeniem z marszu. Rozwinięcie OW powinno odbywać się pod osłoną czołgów i dział strzelających na wprost oraz ognia artylerii i moździerzy. Niekiedy podczas opanowywania danej rubieży OW będzie współdziałał z taktycznym desantem powietrznym.

Po opanowaniu rubieży (obiektu) będącego celem działania oddział wydzielony natychmiast przystępuje do organizowania obrony. Z zasady będzie ona miała charakter obrony okrężnej, często prowadzonej na szerokim froncie. Punkty oporu organizuje się w ścisłej łączności ogniowej i głównie na kierunkach możliwego przeciwdziałania nieprzyjaciela. Artyleria, odwody i elementy tyłowe rozmieszcza się wewnątrz ugrupowania obronnego oddziału wydzielonego. Trwałość i uporczywość obrony OW podczas utrzymywania opanowanego obiektu (rubieży) — to jeden z najważniejszych czynników gwarantujących wykonanie zadania przez pułk, a niekiedy i dywizję.

O przebiegu walki dowódca OW melduje osobiście dowódcy pułku przez techniczne środki łączności. W zależności od konkretnej sytuacji OW może otrzymać kolejne zadanie dalszego działania w głąb ugrupowania nieprzyjaciela.

4. Użycie artylerii w celu zabezpieczenia działań oddziału wydzielonego pz (pcz)

W celu wykonania zadań oddział wydzielony powinien dysponować odpowiednią siłą ogniową. Przydziela się mu więc niezbędną ilość artylerii do ognia pośredniego, artylerii przeciwpancernej oraz pododdziały przeciwpancernych pocisków kierowanych. Ilość środków wzmocnienia zależy głównie od charakteru zadań oddziału wydzielonego oraz od ilości sprzętu artylerii będącego w dyspozycji dowódcy pułku.

Oprócz posiadanej artylerii organicznej (bpz) oddział wydzielony może być wzmocniony baterią lub dywizjonem artylerii ze składu artylerii pułku. W uzasadnionych przypadkach może być również wzmocniony środkami przeciwpancernymi w sile do baterii (bappanc pz).

W całości kształcie działania oddziału wydzielonego można wyodrębnić następujące zasadnicze grupy zadań środków ogniowego zabezpieczenia:

- ogniowe zabezpieczenie wejścia do działań oddziału wydzielonego;
- ogniowe zabezpieczenie podejścia oddziału wydzielonego do nakazanego rejonu;
- ogniowe zabezpieczenie działań oddziału wydzielonego w nakazanym rejonie.

Organizatorem przedsięwzięć ogniowego zabezpieczenia wejścia do działań oddziału wydzielonego jest dowódca pułku zmechanizowanego (pcz) wysyłający oddział wydzielony. Za realizację zaś przedsięwzięć ogniowych jest odpowiedzialny szef artylerii pułku lub dowódca dywizjonu (dowódca pułkowej grupy artylerii).

Do zasadniczych zadań wykonywanych przez artylerię na rzecz oddziału wydzielonego podczas jego wchodzenia do działań należy:

- zwalczanie środków broni masowego rażenia oraz artylerii (moździerzy) nieprzyjaciela mogących przeciwdziałać oddziałowi wydzielonemu;
- obezwładnianie sił żywych i środków ogniowych nieprzyjaciela znajdujących się bezpośrednio przed frontem działania oddziału wydzielonego oraz na jego skrzydłach.

Powyższe zadania będą wykonywane z zasady siłami artylerii pułku. W uzasadnionych przypadkach na rzecz oddziału wydzielonego może działać część środków ogniowych dywizji, a nawet dywizjon rakiet taktycznych. Artyleria organiczna oraz wzmocnienia oddziału wydzielonego w wykonywaniu wyżej wymienionych zadań z zasady nie bierze udziału.

Działania oddziału wydzielonego są wspierane ogniem artylerii szczebla nadrzędnego (pz, pcz) na głębokość zasięgu ognia. Ogień artylerii w ramach wsparcia działań będzie wykonywany z inicjatywy przełożonego lub na prośbę dowódcy oddziału wydzielonego.

Zabezpieczenie ogniowe działań oddziału wydzielonego w nakazanym rejonie jest realizowane głównie siłami i środkami organicznymi i przydzielonymi oddziałowi wydzielonemu. W niektórych uzasadnionych przypadkach na jego korzyść może działać lotnictwo oraz mogą być wykonywane uderzenia jądrowe przez dywizjon rakiet taktycznych.

Pododdziały artylerii oddziału wydzielonego przydziela się poszczególnym elementom ugrupowania marszowego OW — zgodnie z decyzją dowódcy — aby usamodzielnic je pod względem ogniowym.

Rozmieszczenie artylerii w kolumnie marszowej oddziału wydzielonego powinno zapewnić rozwinięcie się pododdziałów artylerii w ugrupowanie bojowe we właściwym czasie i osiągnięcie gotowości do wykonania zadań ogniowych.

Kompania wsparcia batalionu (OW) z zasady działa poszczególnymi plutonami. Plutony moździerzy mogą być przydzielone poszczególnym kompaniom lub jeden z plutonów może pozostać w dyspozycji dowódcy batalionu. Pluton przeciwpancerny kompanii wsparcia może być w dyspozycji dowódcy batalionu lub może zostać przydzielony pododdziałowi działającemu jako szpica.

Przydzielone pododdziały artylerii dowódca oddziału wydzielonego z zasady zachowuje do swojej dyspozycji. W takim wypadku organiczną kompanię wsparcia batalionu przydziela się plutonami poszczególnym pododdziałom według ważności i kolejności przewidywanych zadań bojowych.

Dowódca oddziału wydzielonego, rozmieszczając w ugrupowaniu marszowym artylerię będącą w jego dyspozycji, powinien uwzględnić

dane taktyczno-techniczne i możliwości manewrowe posiadanych środków ogniowych.

Przydzieloną baterię artylerii przeciwpancernej należy przesuwac między szpicą a siłami głównymi, natomiast przydzieloną artylerię do ognia pośredniego ugrupować na czole lub w siłach głównych oddziału wydzielonego.

Dowódca dywizjonu artylerii w czasie marszu powinien znajdować się w pobliżu dowódcy oddziału wydzielonego, sztab dywizjonu zaś — na czole kolumny dywizjonu. Dowódcy baterii oraz dowódcy plutonów kompanii wsparcia maszerują ze swymi pododdziałami lub z dowódcami kompanii piechoty (czołgów).

Pomocnikiem dowódcy oddziału wydzielonego w zakresie wykorzystania i działania pododdziałów artylerii (moździerzy) jest dowódca przydzielonego dywizjonu artylerii lub dowódca kompanii wsparcia batalionu.

W czasie działania oddziału wydzielonego przydzielony dywizjon (bateria) artylerii wysła artyleryjską grupę rozpoznawczą (AGR). W jej skład mogą wchodzić dowódcy plutonów dowodzenia baterii, zwiadowcy oraz radiotelefoniści z dywizjonu i ewentualnie z każdej baterii. Dowódcą AGR może być oficer wyznaczony przez dowódcę dywizjonu lub szef rozpoznania dywizjonu. Ponadto w skład AGR można włączyć autotopograf lub drużynę topogeodezyjną. Do dyspozycji grupy przydziela się niezbędne środki transportowe, przyrządy obserwacyjne, radiostacje, przyrządy do prowadzenia rozpoznania skażeń i inne środki do wykonania postawionego zadania.

Artyleryjska grupa rozpoznawcza wykonuje takie zadania, jak:

- rozpoznanie nieprzyjaciela;
- rozpoznanie terenu;
- wybór stanowisk dowódczo-obszernacyjnych i prawdopodobnych rejonów stanowisk ogniowych podczas marszu oraz w rejonie obiektu nakazanego do uchwycenia i obrony.

Z chwilą nawiązania walki w czasie podchodzenia lub po osiągnięciu nakazanego oddziałowi wydzielonemu rejonu (obektu), dowódca AGR dokonuje wyboru stanowisk dowódczo-obszernacyjnych, organizuje rozpoznanie nieprzyjaciela i obserwację położenia wojsk własnych, wskazuje dowódcom plutonów dowodzenia baterii miejsce ich stanowisk dowódczo-obszernacyjnych i rejonów stanowisk ogniowych oraz melduje dowódcy dywizjonu o aktualnej sytuacji.

Jeśli w czasie podchodzenia OW do obiektu (rubieży) zostanie on zatrzymany przez nieprzyjaciela, część lub całość artylerii zajmuje stanowiska ogniowe w pobliżu dróg marszu i ogniem ześrodkowanym dywizjonu lub ogniem poszczególnych baterii (plutonów) niszczy siły żywe i środki ogniowe nieprzyjaciela oraz osłania rozwinięcie się pododdziałów OW do walki, a następnie wspiera działanie wojsk w celu przełamania napotkanego oporu nieprzyjaciela. Najbardziej skuteczne jest strzelanie na wprost środków przeciwpancernych działających bezpośrednio w ugrupowaniu bojowym pododdziałów OW.

Podczas obrony uchwyconego przez OW rejonu w oderwaniu od sił głównych pułku, a zwłaszcza w razie braku łączności ogniowej z sąsiadami, ogień artylerii powinien być dostosowany do charakteru obrony okrężnej. Dlatego też z zasady rozwija się maksymalną liczbę stanowisk dowódczo-obszernych, a zwłaszcza punktów obserwacyjnych. Powinny one razem ze stanowiskami dowódczo-obszernymi i punktami obserwacyjnymi pododdziałów OW tworzyć jednolity okrężny system obserwacji oraz zapewniać dobry wgląd w teren i w ugrupowanie nieprzyjaciela na możliwie największą odległość, zwłaszcza na prawdopodobnych kierunkach jego podejścia. Najdogodniejsze warunki dla zorganizowania takiego systemu obserwacji zaistnieją w wypadku uprzedzenia nieprzyjaciela w opanowaniu nakananego rejonu.

W celu przestudiowania terenu na podejściach do uchwyconego rejonu (obiektu) oraz określenia prawdopodobnych dróg marszu nieprzyjaciela i możliwych stanowisk ogniowych jego środków ogniowych, rubieży rozwinięcia czołgów i piechoty — można wysłać AGR, która powinna również określić stopień widoczności rejonów obrony własnych pododdziałów z prawdopodobnych rejonów rozmieszczenia nieprzyjaciela.

Pododdziały artylerii i moździerzy zajmują uprzednio określone przez AGR stanowiska ogniowe, będąc w gotowości do natychmiastowego wsparcia walki pododdziałów zajmujących rejony obrony. Ze względu na konieczność zorganizowania okrężnego systemu ognia pododdziały artylerii i moździerzy powinny wybrać i przygotować kilka stanowisk ogniowych oraz stworzyć warunki do szybkiego manewru sprzętem.

W wypadku użycia przez npla broni pancernej szczególnego znaczenia w działaniu OW nabiera współdziałanie artylerii do ognia pośredniego ze środkami przeciwpancernymi. W większym stopniu niż kiedykolwiek artyleria do ognia pośredniego będzie zmuszona przejąć walkę ze środkami pancernymi nieprzyjaciela prowadząc ogień na wprost. Dlatego też jej stanowiska ogniowe — oprócz wymagań prowadzenia ognia okrężnego — powinny odpowiadać wykonywaniu ognia na wprost. Ze względu na ograniczoną ilość amunicji (brak możliwości dowozu w najbliższym czasie) szczególne znaczenie będą miały: wybór odpowiedniego sposobu prowadzenia ognia, ilość wykonawców oraz konieczność bardzo ścisłego współdziałania dowódców pododdziałów artylerii z dowódcami ogólnowojskowymi.

ZAŁOŻENIE OGÓLNE

DO TEMATU: „UŻYCIĘ ARTYLERII W CELU ZABEZPIECZENIA DZIAŁAŃ ODDZIAŁU WYDZIELONEGO W NATARCIU pz”

Mapy 1 : 25 000 N-34-69-B-b, d
N-34-69-D-b,
N-34-70-A-a, b, c, d,
N-34-70-B-a, b, c, d,
N-34-70-C-a, b,
N-34-70-D-a, b.

I.

1 DZ (1, 2, 3 pz, 4 pcz) po rozbiciu części sił 7 DZ (NZ) pokonuje opór jej oddziałów na kolejnych rubieżach obrony i rozwija natarcie w kierunku: RUTKA—TARTAK (2328), POGORZEL (1092). 2 pz nacierając na kierunku: RUTKA—TARTAK, FILIPÓW (0705) w celu opanowania przejść między jeziorami ROSPUDA, GARBAS o 14.00 3.9 znalazł się w położeniu jak na szkicu (załącznik nr 2). 3/2 pz po opanowaniu do 13.00 3.9 rubieży: POPLIN (2323), SMOLNIKI (1922) przeszedł głównymi siłami do drugiego rzutu pułku. Jedyne 8 kp kontynuuje pościg za nieprzyjacielem w kierunku wzg. 145,5 (2120), DZIA-DÓWEK. Stanowisko dowodzenia 3 bp — las (2122).

II.

O 14.10 3.9 do dowódcy 3 bp przybył dowódca 2 pz i postawił mu zadanie:

1. W pasie natarcia 2 pz prowadzą działania opóźniające częściowo rozbite pododdziały 20 BZ nieprzyjaciela. Stwierdzono rozbudowę obrony na rubieży rz. ROSPUDA oraz przegrupowywanie się nieprzyjaciela na kierunkach: BŁĘDA (1612), AKSAMITOWIZNA (1208), PAWŁÓWKA (1016), FILIPÓW.
2. 2 pz z 1 i 2/1 pa, 2 ksap 1 bsap rozbija pododdziały 20 BZ nieprzyjaciela na kierunku WODZIŁKI (1420), FILIPÓW, z marszu forsuje rz. ROSPUDA i do wieczora 3.9 opanowuje rejon: (wył.) jez. WYSOKIE (1103), jez. MIERUŃSKIE WIELKIE, jez. GARBAS. Kierunek dalszego natarcia: MIERUNISZKI (0602), KOWALE OLECKIE (0592).
3. 3/2 pz z 3 kc (bez plcz), 1/1 pa, 2 bappanc, 1 pl 2 ksap, drsrk — jako OW pułku — uprzedzić nieprzyjaciela w uchwyceniu przejść między jeziorami: KAMIENNE, DŁUGIE, GARBAS i opanować re-

jon: FILIPÓW, MIERUNISZKI, wzg. 210,4 (0302), wzg. 194,0 (0305), umożliwiając siłom głównym pułku rozwinięcie natarcia i wykonanie zadania dnia.

4. 2/2 pz niszczy nieprzyjaciela w rejonie: wzg. 193,8 (1520), WRÓBEL (1417), TURTUL (1218) i wykorzystując działanie 3 bp rozwija natarcie w kierunku WODZIŁKI (1420), FILIPÓW oraz opanowuje: WÓLKA (1004), las (0902), (wył.) MIERUNISZKI (0602).
5. 1/2 pz odpiera kontratak 204 bcz nieprzyjaciela, po czym naciera w kierunku: NOWINY (1226), MORGI (0817), GARBAS (0405) i opanowuje rejon: JAWORKI (204), PLEWKI (0103), płd. jez. GARBAS.
6. Dodatkowo dowódcy 3 bp wiadomo:
 - a) Na tyłach 2 pz działają grupy dywersyjno-rozpoznawcze nieprzyjaciela. W dotychczasowych działaniach lotnictwo nieprzyjaciela atakowało czołgi i artylerię, zwłaszcza na przesmykach między jeziorami i podczas przepraw przez przeszkody wodne. O 14.00 rozpoznano kolumnę piechoty i czołgów nieprzyjaciela długości 10 km. Czoło kolumny — w odległości około 20 km zach. GOŁDAP.
 - b) W rejonie lasów zach. jez. GARBAS i wsch. LENARTY (0001) działa zgrupowanie partyzanckie w sile 80 ludzi. Sztab 2 pz przekazał dowódcy 3 bp dane radiowe do nawiązania łączności z partyzantami i nakazał uzgodnić działania na rubieży jezior: KAMIENNE, DŁUGIE i GARBAS.
 - c) 3 kcz (bez 2 plcz) oraz 7 kp o 14.00 zameldowały o uzupełnieniu zapasu środków materiałowych.
 - d) Straty w pododdziałach 3 bp do 14.00 3.9 wynoszą:
 - 7 kp — 7 zabitych, 8 rannych, zniszczone 2 transportery;
 - 8 kp — 9 zabitych, 15 rannych, 1 transporter zniszczony;
 - 9 kp — 5 zabitych, 12 rannych, zniszczone 2 transportery;
 - 3 kcz (bez 2 plcz) — 2 zabitych, 3 rannych, 1 czołg zniszczony oraz 1 uszkodzony.

III.

Po dokonaniu analizy otrzymanego zadania oraz oceny położenia dowódca 3/2 pz powziął następującą decyzję:

W pasie natarcia pułku prowadzą działania obronne w oparciu o dogodne rubieże terenowe pododdziały nieprzyjaciela w sile do batalionu czołgów oraz batalionu piechoty zmotoryzowanej z 20 BZ (NZ). Na rubieży CISÓWEK (1719), WODZIŁKI (1420), TURTUL, PAWŁÓWKA (1016) broni się 201 bpzmot, który aktualnie odtwarza odwód w sile do kp w rejonie płn.-zach. WRÓBEL. Batalion ten ma możliwości wyprowadzenia sił głównych na rubież jez. HAŃCZA, TURTUL, PAWŁÓWKA oraz załamania natarcia 2/2 pz. Odwód 201 bpzmot może za ok. 40 minut osiągnąć gotowość do kontrataku najprawdopodobniej w kierunku WRÓBEL, MALESOWIZNA (1117).

Na lewym skrzydle pułku kontratak 204 bcz został załamany i nieprzyjaciel nie ma większych możliwości potęgowania uderzenia na tym kierunku.

W odległości ok. 20 km zach. GOŁDAP stwierdzono marsz piechoty i czołgów nieprzyjaciela w sile do bpz i bcz. W związku z podejściem świeżych sił z głębi 20 BZ dążyć będzie do utrzymania rubieży zapewniającej wprowadzenie do walki odwodów. Największe znaczenie dla nieprzyjaciela w tej sytuacji mają rubieże: jez. KRZYWE, jez. BIAŁE oraz jeziora: ROSPUDA, DŁUGIE, GARBAS. W tym celu 20 BZ, mająca dotychczas zaangażowane w walce wszystkie siły, ma jedynie możliwość obsadzenia rubieży w głębi pododdziałami inżynieryjnymi oraz kolejno wyprowadzonymi z walki siłami pierwszego rzutu.

Oceniam, że najsilniejszy opór przeciwnik stawia na rubieży: jez. HAŃCZA, PAWŁÓWKA oraz w rejonie JELENIEWO (1025), najsłabsze siły ma na kierunku: SZURPIŁY (1122), MORGI, JEMIELISTE. Istotą działania 3/2 pz w powstałej sytuacji jest uprzedzenie nieprzyjaciela w obsadzeniu rubieży jezior ROSPUDA, DŁUGIE.

W tej sytuacji zamierzam:

Szybkim działaniem na kierunku najsłabszego oporu nieprzyjaciela: SZURPIŁY, MORGI, FILIPÓW uprzedzić go w obsadzeniu rubieży jezior ROSPUDA, DŁUGIE i utrzymując taktycznie ważny rejon stworzyć warunki do rozwinięcia natarcia przez siły główne 2 pz w kierunku FILIPÓW, KOWALE OLECKIE.

W tym celu:

- 7 kp z 3 plcz 3 kcz, pl moźdz. 82 mm, drsrk jako szpica o 14.30 rozpoczyna marsz po drodze: POSTAWELE (2026), SIDORY, SIDORÓWKA (1325), SZURPIŁY, MORGI, JEMIELISTE, FILIPÓW i rozwijając maksymalne tempo działań opanowuje FILIPÓW;
- siły główne batalionu w kolejności: 9 kp z 3 kcz (bez 2 i 3 plcz), 8 kp (bez 3 plp) oraz tyły maszerują po tej samej drodze co szpica i wykorzystując jej działanie opanowują oraz utrzymują rejony:
 - 9 kp z pl 82 mm moźdz. i pl ppanc — wzg. 214,0 (0703), MIERUNISZKI zabudowania (0502d);
 - 8 kp (bez 3 plp) z pl moźdz. 120 mm — wzg. 202,6 (0403), wzg. 185,2 oraz wzg. 201,5 (0303);
 - odwód batalionu — 3 kcz (bez 2 i 3 plcz) z 3 plp 8 kp — ześrodkowuje się w rejonie KOL. FILIPÓW pod MIERUNISZKAMI;
 - w dyspozycji — 1/1 pa i 2 bappanc (działanie artylerii zgodnie z rozwiązaniem ćwiczących).

Punkt wyjściowy — skrzyżowanie dróg w m. SIDORY (1725)
9 kp przekracza o godz. 14.45.

- 1 pl 2 ksap działa jako OZR;
- 8 kp wydziela 3 plp jako szpicę tylną, która maszeruje za kolumną tyłów batalionu;
- ubezpieczenie boczne organizuje 9 kp;

- w wypadku przecięcia przez nieprzyjaciela drogi JEMIELISTE, FILIPIÓW batalion obchodzi ją od strony południowej przez MOTULE STARE, KOL. FILIPIÓW pod ZUSNEM lub OLSZANKĘ, SZAFRANKI;
- partyzantów wykorzystać do organizacji zasadzek i niszczeń na drogach podejścia odwodów nieprzyjaciela na zachód od rubieży jezior MIERUNISZKI, GARBAS.

IV.

Sytuacja artyleryjska

1. Położenie oraz stan pododdziałów artylerii 3/2 pz:
 - 1 pl moździerzy 82 mm wspiera walkę 8 kp ze stanowisk ogniowych w rejonie wzg. 277,8 (2121); stan plutonu — 2 moździerze, stan amunicji — 0,3 jo;
 - 2 pl moździerzy 82 mm przydzielony do 7 kp — w ugrupowaniu marszowym kompanii; ilość moździerzy — etatowa, stan amunicji — pełne zapasy ruchome;
 - 3 pl moździerzy 120 mm będący w dyspozycji dowódcy 3/2 pz dochodzi do wyznaczonego stanowiska ogniowego w rejonie ŁUGIELE (2021b); uszkodzony moździerz wymaga naprawy warsztatowej; stan amunicji — 0,35 jo;
 - pluton przeciwpancerny kompanii wsparcia znajduje się w rejonie stawów (2122); stan plutonu — etatowy, stan amunicji — pełne zapasy ruchome;
 - dowódca kompanii wsparcia przebywa razem z dowódcą 3/2 pz. 1/1 pa (bez 1b) w marszu; czoło kolumny — w rejonie wzg. 195,4 (1826b). 1 b 1/1 pa na stanowisku ogniowym w rejonie skrzyż. dróg (1425a) wspiera walkę 1/1 pz.

Straty dywizjonu:

 - 1 b — 12% ludzi i zniszczona jedna haubica;
 - 2 i 3 b — 6% ludzi; stan sprzętu — etatowy.

Stan amunicji w dywizjonie — 0,25 jo.

2 bappanc (OPpanc pz) w marszu; czoło kolumny dochodzi do planowanego pośredniego rejonu ześrodkowania: pld. cypel lasu pln. SIDORY (1725).

Stan baterii — etatowy, stan amunicji — pełne zapasy ruchome.
2. Dowódca 1/1 pa po zameldowaniu się u dowódcy 2 pz otrzymał od szefa artylerii pułku następujące zadania oraz informacje:
 - a) 1/1 pa wraz z 2 bappanc zostaje przydzielony do 3/2 pz działającego jako oddział wydzielony pułku;
 - b) na kierunku działania 3/2 pz (OW) drt oraz środki ogniowe nadrzędnych szczebli dowodzenia wykonują następujące zadania:
 - zwalczają wykryte naziemne środki napadu jądrowego nieprzyjaciela;
 - obezwładniają baterie artylerii nieprzyjaciela mogące przeciwdziałać wykonywaniu zadań przez oddział wydzielony;

- są w gotowości do obezwładnienia sił żywych i środków ogniowych w ośrodkach oporu nieprzyjaciela na kierunku oraz na skrzydłach działania oddziału wydzielonego;
 - są w gotowości do osłony ogniem działań oddziału wydzielonego do rubieży jez. ŁANOWICZE (1012), jez. JEMIELISTE (0613), zwłaszcza z rejonu SZESZUPKA (1219), MALESOWIZNA (1117) oraz z rejonu JELENIEWO (1025), CZERWONE BAGNO (0821);
 - wspierają ogniem artylerii pz walkę oddziału wydzielonego w nakazanym do uchwycenia rejonie z chwilą osiągnięcia przez siły główne rubieży: MOTULE STARE (0810), OLSZANKA (0511).
3. Zadania artylerii oddziału wydzielonego:
- zabezpieczyć ogniem działanie 3/2 pz w celu uchwycenia nakazanego rejonu;
 - wspierać walkę pododdziałów 3/2 pz celem utrzymania uchwyczonego rejonu do czasu podejścia sił głównych pułku.
4. Przydział amunicji — pełne zapasy ruchome. Dla haubic 122 mm dodatkowo przydziela się cztery samochody STAR-29 z amunicją. Miejsce dostarczenia samochodów z amunicją wskaże dowódca 1/1 pa. W zapasach ruchomych haubic 122 mm znajduje się 25% zapalników radiowych. Dowódca 2 pz zastrzega sobie zapas nienaruszalny amunicji w wysokości 10%.

V.

Praca do wykonania:

1. W roli dowódcy 3/2 pz (OW):
- a) Opracować graficznie decyzję dowódcy 3/2 pz dotyczącą obrony nakazanego do uchwycenia rejonu oraz narysować schemat ugrupowania marszowego oddziału wydzielonego.
 - b) Opracować w formie pisemnej zadania dla dowódcy 1/1 pa oraz dla dowódcy 2 bappanc.
2. W roli dowódcy 1/1 pa:
- a) Zaproponować podział i rozmieszczenie sił i środków artylerii (moździerzy) w ugrupowaniu marszowym OW — z uwzględnieniem elementów rozpoznawczych oraz dowodzenia.
 - b) Wrysować na mapę ugrupowanie bojowe 1/1 pa oraz opracować graficznie zadania ogniowe dla artylerii i moździerzy OW.
 - c) Obliczyć możliwości ogniowe artylerii i moździerzy zgodnie z ilością posiadanej amunicji.
 - d) Wydać szefowi rozpoznania dywizjonu zarządzenie dotyczące prowadzenia rozpoznania w nakazanym do uchwycenia rejonie.

3. W roli dowódcy 2 bappanc:

- a) Narysować (w skali) schemat ugrupowania kolumny marszowej 2 bappanc.
- b) Opracować plan działania 2 bappanc w nakazanym rejonie działania OW.

Załączniki:

- nr 1 — Organizacja pododdziałów artylerii przyjęta w ćwiczeniu.
- nr 2 — Położenie wojsk własnych i wiadomości o nieprzyjacielu z godz. 14.00 3.9.

Wydrukowano w 350 egz.

Egz. nr 1—350 Kanc. Tajna ASG

Wykonał ON

Druk. ASG. — Nr z. 98 (04296/WW)

ORGANIZACJA PODODZIAŁÓW ARTYLERII PRZYJĘTA W ĆWICZENIU

ORGANIZACJA ARTYLERII BATALIONOWEJ

Batalion piechoty zmotoryzowanej posiada etatowo kompanię wsparcia. Skład kompanii wsparcia:

- dowództwo;
- dwa plutony moździerzy 82 mm, każdy o składzie:
 - dowódca plutonu;
 - dwóch radiotelefonistów;
 - dwóch kierowców samochodowych;
 - trzy działony, w każdym: działonowy i trzech funkcyjnych obsługi;
- pluton moździerzy 120 mm:
 - dowódca plutonu;
 - zwiadowca;
 - dwóch radiotelegrafistów;
 - trzy działony, w każdym po 6 ludzi;
- pluton przeciwpancerny:
 - dowództwo plutonu (dowódca plutonu, pomocnik dowódcy plutonu);
 - drużyna dowodzenia (obsługa ruchomego punktu dowodzenia);
 - dwie obsługi granatników przeciwpancernych (SPG-9);
 - dwóch kierowców samochodowych;
 - dwie obsługi wyrzutni PPK;
 - drużyna dowozu amunicji.

Podstawowy sprzęt kompanii wsparcia:

- 6 moździerzy 82 mm;
- 3 moździerze 120 mm;
- 2 wyrzutnie PPK;
- 2 granatniki SPG-9;
- 2 RKM-y;
- 3 granatniki RPG-7;
- 1 ruchomy punkt dowodzenia;
- 3 ciągniki samochodowe;
- 7 samochodów ciężarowo-terenowych;
- 1 dalmierz;
- 4 radiostacje R-105;
- 4 radiostacje R-216;
- 1 radiostacja R-114;
- 3 radiostacje R-113.

ORGANIZACJA BATERII HAUBIC 122 mm pz

Dowództwo baterii.

Pluton dowodzenia:

- dowódca plutonu;
- drużyna topograficzno-rozpoznawcza (4 ludzi);
- drużyna łączności (7 ludzi);
- kierowca samochodu.

Plutony ogniowe; w skład każdego wchodzi:

- dowódca plutonu;
- trzy działony, każdy po 7 ludzi;
- kierowca samochodu ciężarowego.

Drużyna gospodarcza.

Podstawowy sprzęt baterii:

- 6 haubic 122 mm;
- 2 RKM-y;
- 2 granatniki RPG-7;
- 7 ciągników samochodowych;
- 4 samochody ciężarowo-terenowe;
- 3 radiostacje R-105;
- 2 radiostacje R-126;
- 1 dalmierz;
- 1 kuchnia.

ORGANIZACJA BATERII PRZECIWPANCERNEJ pz

Dowództwo baterii.

Drużyna dowodzenia baterii:

- dowódca drużyny — dalmierzysta;
- starszy radiotelegrafista;
- radiotelegrafista;
- kierowca ruchomego punktu dowodzenia.

Dwa plutony PPK, każdy o składzie:

- dowódca plutonu (dowódca 1 plutonu jest zarazem zastępcą dowódcy baterii);
- drużyna dowodzenia (obsługa ruchomego punktu dowodzenia);
- dwie obsługi wyrzutni (w każdej obsłudze dowódca oraz kierowca wyrzutni).

Pluton armat 85 mm:

- dowódca plutonu;
- kierowca samochodu ciężarowego;
- trzy działony, każdy po 7 ludzi.

Drużyna dowozu amunicji:

- dowódca drużyny;
- amunicyjny;
- dwóch kierowców samochodowych.

Obsługa trenażera.

Podstawowy sprzęt baterii:

- 4 wyrzutnie PPK;
- 3 armaty 85 mm;
- 3 granatniki RPG-7;
- 3 ruchome punkty dowodzenia;
- 3 ciągniki samochodowe;
- 3 samochody ciężarowo-terenowe;
- 1 trenażer;
- 3 dalmierze;
- 1 radiostacja R-105;
- 4 radiostacje R-114;
- 4 radiostacje R-113;
- 2 radiostacje R-126;
- 1 kuchnia.

ORGANIZACJA DYWIZJONU HAUBIC 122 mm pa DZ

Dywizjon haubic 122 mm — 254 ludzi:

- dowództwo i sztab dywizjonu;
- pluton topograficzno-rozpoznawczy (13 ludzi);
 - drużyna rozpoznawcza — 5 ludzi;
 - drużyna topograficzna — 6 ludzi;
- pluton łączności (22 ludzi);
- trzy baterie 122 mm (po 68 ludzi w każdej):
 - dowództwo baterii;
 - pluton dowodzenia (14 ludzi);
 - dwa plutony ogniowe (po 25 ludzi), w każdym po 3 haubice;
- służby i kwatermistrzostwo dywizjonu.

Podstawowy sprzęt dywizjonu:

- 18 haubic 122 mm;
- 6 granatników RPG-7;
- 6 RKM-ów;
- 2 samochody osobowo-terenowe;
- 10 samochodów ciężarowo-terenowych;
- 21 ciągników artyleryjskich;
- 1 samochód specjalny;
- 2 kuchnie;
- 1 radiostacja R-108 PM;
- 12 radiostacje R-108;
- 3 radiostacje R-126;
- 1 odbiornik R-311.

3 s. h. i. c. e

BIBLIOTEKA NAUKOWA ASG WP
Archiwum Działu Specjalnych
Nr ewid. 139814

TAJNE

Egz Nr.....
Nr Ks 04297/WW

ARKUSZ nr 2

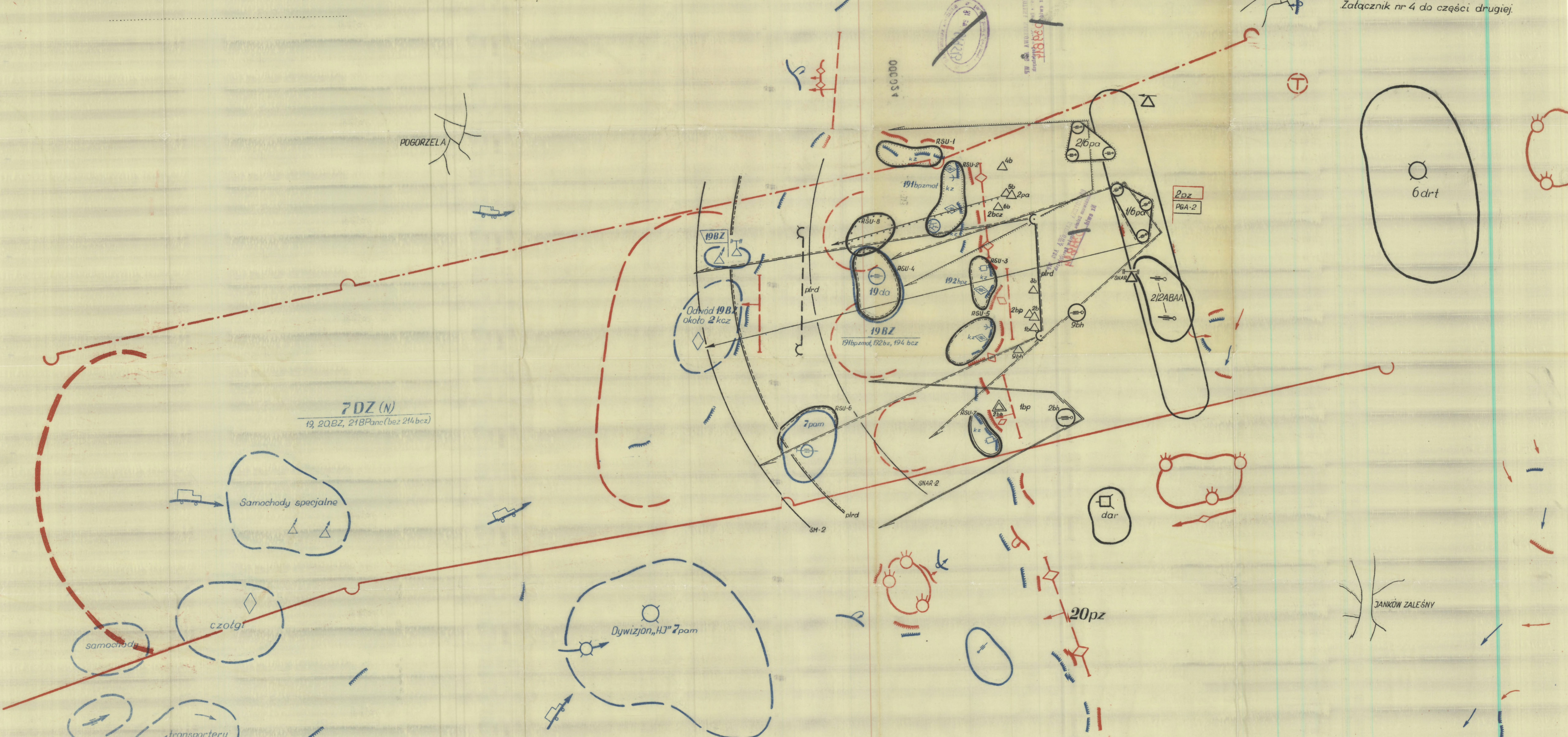

04	18	19	20
03			
02			

ZATWIERDZAM
Dowódca Pułkowej Grupy Artylerii-2

PLAN ROZPOZNANIA ARTYLERII 2pz

TAJNE
Egz. Nr.
Nr ks. 02325/WW
Załącznik nr 4 do części drugiej.

7DZ (N)
19, 20BZ, 21BPanc (bez 24 bcz)

Samochody specjalne

czołgi

transportery

Dywizjon „HJ” 7pam

ZADANIA ROZPOZNANIA ARTYLERII 2pz.

Wykryć i umiejscowić rozmieszczenie art. npla szczególnie w rejonach: pld. KANIEW, USTKÓW (4166) oraz pld BENICE (3865), WROZEWY (3566), LUTOGNIEW (3564).
Śledzić ruch kolumn nieprzyjaciela po drogach: KANIEW (3466) KOZMIN (4769) - USTKÓW (4066), DZIELICE (3970) KROTUSZYŃ (3268), BRZOZA (3770).
Sprężyć pozycje i rozmieszczenie środków ogniowych w czołowych punktach oporu na rubieży: BRZOZA (3770), DZIELICE (3970), CZARNY SĄD (3369), LUTOGNIEW (3564).
Wykryć moździerze nieprzyjaciela, rozmieszczone prawdopodobnie w rejonie BRZOZA (3770).
Wykryć punkty obserwacyjne i stanowiska dowodzenia batalionów.
Potwierdzić rozmieszczenie i przypuszczalną siłę odwodu 19 BZ w rejonie: pld. GOSCIJEW (4262), WIELOWIEŚ (4062), wzgórze 1814 (4061)

53	54	55	26
			25
			24

2. PODZIAŁ SIŁ I ŚRODKÓW
PGA-2 - pluton rozpoznania dźwiękowego.
Dyspozycja - sześć śmigłowców - lotów.

3. ROZWINIĘCIE PODODZIAŁU ROZPOZNANIA ART.

- * Początek marszu z rejonu ześrodkowania - godz 18.00 10 6
- * Włączenie plutonu dowodzenia 2bh - w rej PRZYDZIAKI (5594) o 18.20 10 6.
- * Rekonasans rubieży punktów obserwacyjnych od 20.40 - 20.30 10 6
- * Zajęcie punktów obserwacyjnych - od 22.30 do 21.00 10 6
- * Gotowość do prowadzenia rozpoznania - 21.00 10 6
- * Gotowość plrd do rozpoznania 1.00 11 6

4. DOWIĄZANIE TOPOGEODEZYJNE

- * Początek prac topogeodezyjnych - z chwilą osiągnięcia rejonu rozwinięcia.
- * Zakonczenie prac - godz 5.00 11 6
- WYKONAWCY:**
- dywizyjny i 2bh - siłami organicznymi,
- plrd - pluton topograficzny bat. dowodzenia 6pa.
- KOLEJNOŚĆ PRAC:**
- prace pierwszej kolejności: dowiązanie PO, SO oraz placówek plrd,
- prace drugiej kolejności: kontrola dowiązania SO 1, 2 d. siłami pl top bat. dowodzenia 6pa

5. WYKORZYSTANIE WYLOTÓW ŚMIGŁOWCÓW

- * Rozpoznanie dodatkowe prowadzone przed rozpoczęciem OPN w celu rozpoznania artylerii na SO i punktów oporu drugiego rzutu - 2 s/l
- * Obserwacja działalności ogniowej artylerii z chwilą rozpoczęcia natarcia - 1 s/l.
- W ciągu dnia walki - 3 s/l.

6. NIUMERACJA CELÓW

- * PGA-2: pluton rozpoznania b. dow. 6pa - 100 - 110
- 1/6 pa - 111 - 150
- 2/6 pa - 111 - 130
- 1bh - 160
- 10H - 1005

7. NADAWANIE KOMUNIKATÓW METEOROLOGICZNYCH

- * Początek nadawania komunikatów przez stację art 6DZ - od godz 200 11 6
- * Komunikaty odbiera sztab PGA-2 i przekazuje co 2 godz. na częstotliwości 36.1 MHz w godzinach parzystych.

8. POCZĄTEK ROZPOZNANIA

- * Pododdziały rozpoznania wzrokowego - 21.00 10 6
- * Pluton rozpoznania dźwiękowego - 1.00 11 6

9. PRZEDSTAWIANIE MELDUNKÓW

- po osiągnięciu gotowości do rozpoznania
- po wykryciu artylerii, moździerzy i wyjściu kontraktu - natychmiast,
- okresowo w ciągu walki - co 2 godziny.

----- pl. rozp. bat. dowod. 6 pa
----- 2/6 pa
----- 1/6 pa
----- pl-d
----- 2bh

Wykonano 350 egz.
Cz. Nr 1-380 Teszt Takt. ASG
Opis: zespół 100
Wsk. 3.6 dn. 10.06.1970r.

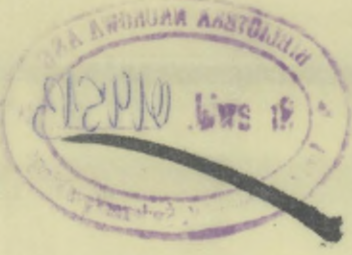
SZEF ROZPOZNANIA PGA-2

SZEF SZTABU PGA-2

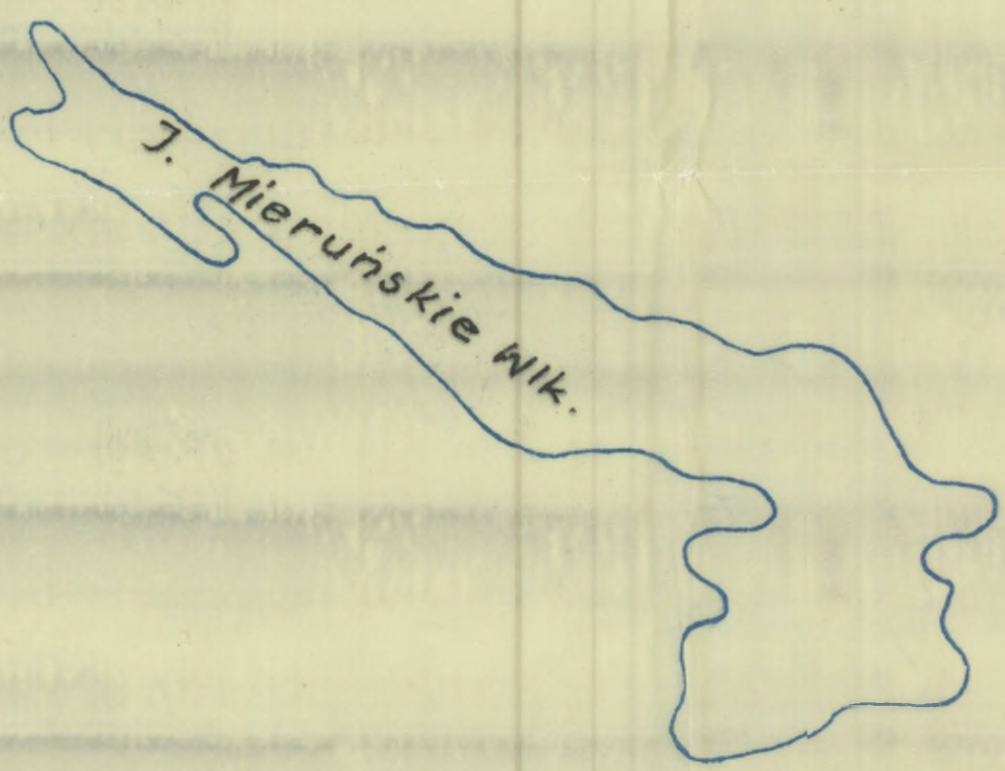
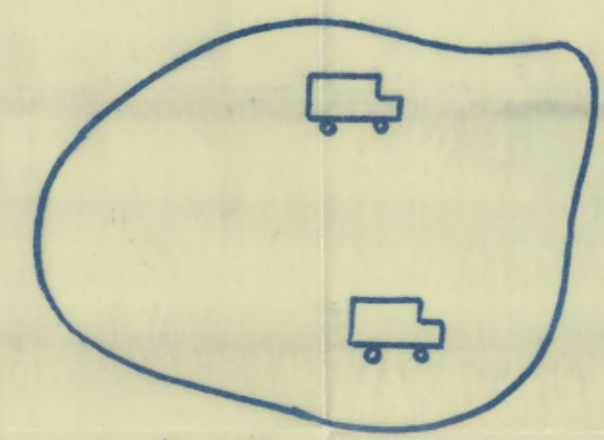
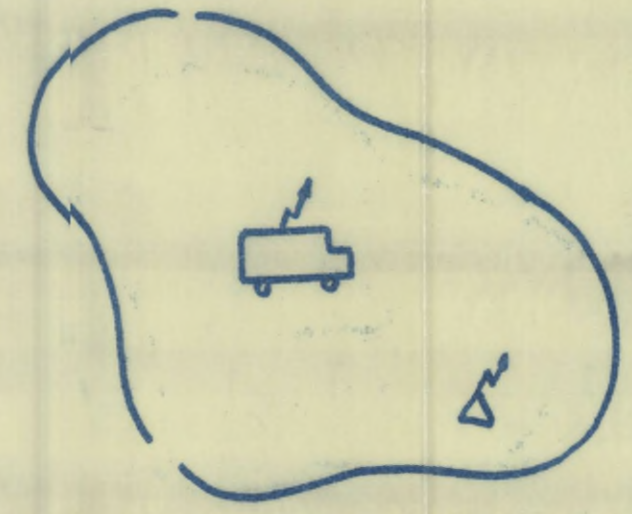
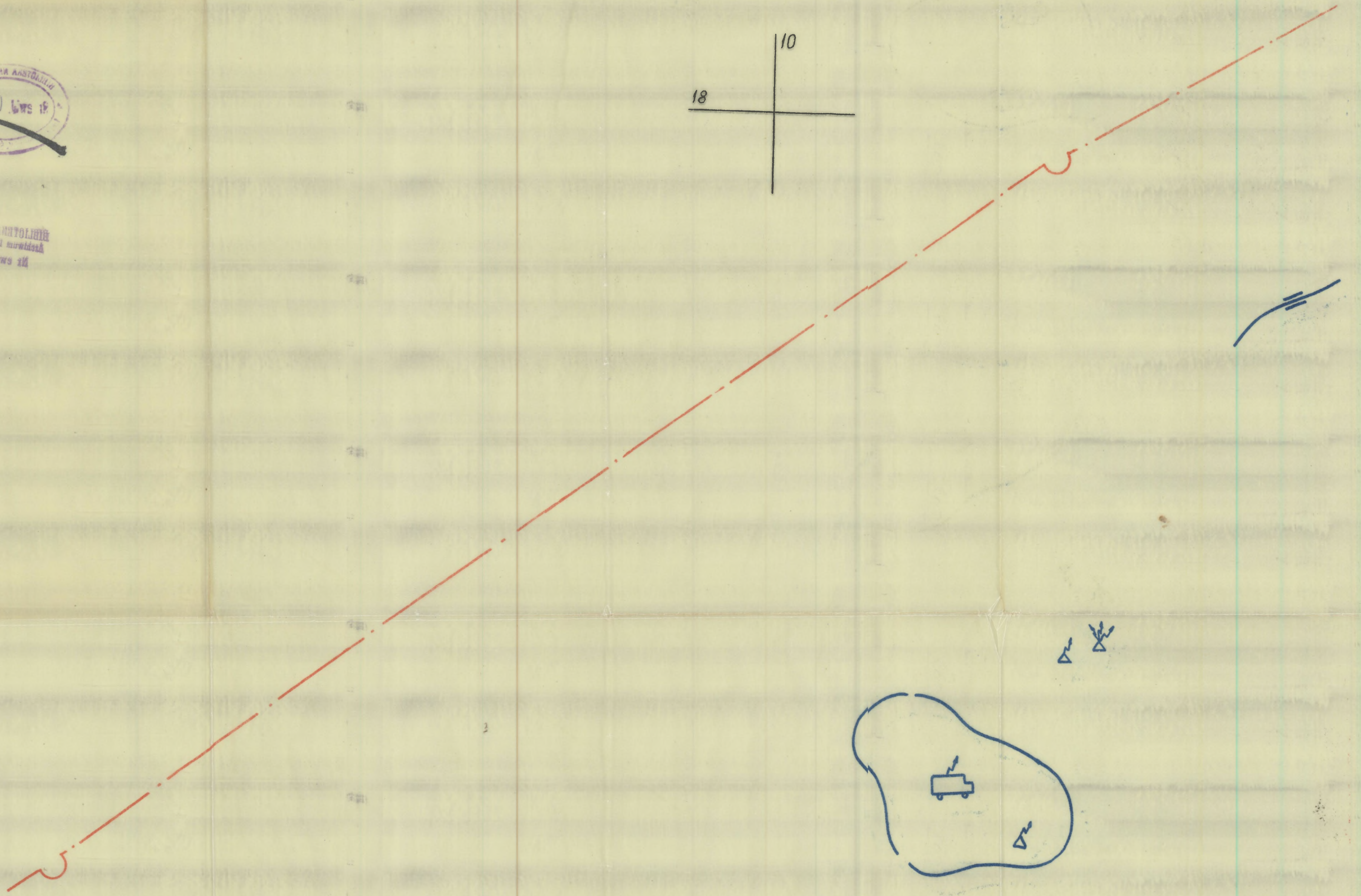
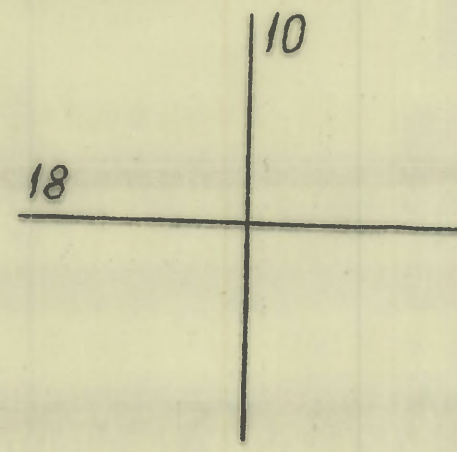
POŁOŻENIE WOJSK WŁASNYCH I WIADOMOŚCI O NPLU Z GODZ. 14.00 3.9

ARKUSZ nr 1
do poz. 04297/ww

15

SW 003 1000000 10000000
10000000 10000000
10000000 10000000

WYKONANO 350 EGZ
Egz. Nr 1-350 Bibliot. Wojsk
oprac. Zespół Oficynowy
druk ASG dn. 6.2.1971r.

Oddział partyzancki
80 ludzi

POŁOŻENIE WOJSK WŁASNYCH
14.00 3.9